

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Banca Monte dei Paschi di Siena SpA i Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Sądu z dnia 26 września 2017 r. – Banca Monte dei Paschi di Siena i Banca Widiba/EUIPO – ING-DiBa (WIDIBA)

(Sprawa T-84/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego widiba — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy DiBa — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Niedopuszczalność odwołania do izby odwoławczej — Wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego — Obowiązek należytej staranności]

(2017/C 374/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Sienna, Włochy) i Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Trevisan i D. Contini)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: H. O'Neill i J. García Murillo, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: ING-DiBa AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Gerling i M. Wolpert-Witzel)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 listopada 2015 r. (sprawy połączone R 113/2015-2 i R 174/2015-2) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu między ING-DiBa a Banca Monte dei Paschi di Siena.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Banca Monte dei Paschi di Siena SpA i Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Eurofast/Komisja

(Sprawa T-87/16) ⁽¹⁾

(Pomoc finansowa — Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji — Umowa ASSET — Decyzja o odzyskaniu wierzytelności w drodze potrącenia pewnych kwot wpłaconych w związku z audytem finansowym — Skarga o stwierdzenie nieważności — Uzasadnione oczekiwania — Klauzula arbitrażowa — Termin na przekazanie sprawozdania z audytu — Zasada kontrydiktoryjności — Kwalifikowalność kosztów — Odpowiedzialność umowna)

(2017/C 374/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Eurofast SARL (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Estrada de Solà, S. Delaude i S. Lejeune, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie odzyskania wierzytelności w drodze potrącenia – na podstawie wniosków z audytu finansowego – pewnych kwot wypłaconych skarżącej w wykonaniu umowy o udzielenie subwencji nr 211625 na realizację projektu Asset, zawartej w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji; a po drugie, wniosek na podstawie art. 272 TFUE mający na celu: stwierdzenie nieistnienia wspomnianej wierzytelności; uznanie, że koszty poniesione w wykonaniu umowy o udzielenie subwencji nr 211625 na realizację projektu Asset są kwalifikowalne; potwierdzenie przez Komisję zgodności z prawem przyznanego finansowania; nakazanie Komisji zapłaty kwoty w wykonaniu umowy o udzielenie subwencji nr 607049 na realizację projektu Eksistenz oraz zasądzenie od Komisji zapłaty kary umownej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Od Eurofast SARL zasądza się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej kwoty 78 380,28 EUR odpowiadającej zwrotowi wkładu finansowego, z którego skorzystała ona na podstawie umowy o udzielenie subwencji nr 211625 na realizację projektu „Aeronautic Study on Seamless Transport”, wraz z odsetkami za opóźnienie w wysokości 3,55 % poczynwszy od dnia 13 stycznia 2015 r., przy czym kwota ta uwzględni odliczenie kwoty potrąconej, a mianowicie 69 923,68 EUR, które miało miejsce w dniu 17 grudnia 2015 r.
- 3) Poza własnymi kosztami Eurofast pokrywa koszty poniesione przez Komisję, w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 18.4.2016.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Portugalia/Komisja

(Sprawa T-261/16) ⁽¹⁾

[EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 — System wsparcia bezpośredniego dla rolników — Rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i 1122/2009 — System kwot mlecznych — Rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 i 595/2004 — Zastąpienie kontroli na miejscu przeprowadzanych w gospodarstwach rolnych kontrolami administracyjnymi]

(2017/C 374/48)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida i P. Estêvão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Lewis, G. Braga da Cruz i J. Guillem Carrau, następnie A. Lewis i B. Rechena, pełnomocnicy)

Przedmiot

Przedstawiony na podstawie art. 263 TFUE wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/417 z dnia 17 marca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2016, L 75, s. 16), w tym wydatki poniesione przez Republikę Portugalską w ramach „[i]nn[ej] pomoc[y] bezpośredni[ej] – art. 68–72 rozporządzenia (WE) nr 73/2009” w odniesieniu do lat budżetowych 2011–2013, w łącznej kwocie 385 762,22 EUR.